

Naumann-Villemin, Christine: **Knjiga, ki ni marala otrok.**

Ilustr. Laurent Simon. Prev. David Ahačič. Ljubljana: Družina, 2020, 28 str.

| C | B- stopnja

| Knjige | Branje | dečki | osamljenost | pomoč | velike tiskane črke

Malo nenavaden naslov kot spodbuda za branje, kajne? Toda slikanica sporoča, da je branje zelo pomembno, ne le zato, ker omogoča dostop do znanja in informacij z različnih področij, ampak tudi, ker spodbuja čustven razvoj ...

»Presenetljiva in prijazna zgodba o knjigi, ki je bila slabe volje, in majhnem dečku,« piše na hrbtni strani knjige.

Knjiga - gre za staro mamino knjigo - nima rada otrok, ker meni, da so današnji otroci hrupni, nepazljivi in s knjigami ne ravnaajo lepo. Toda dečkova mama odpotuje in ker jo deček zelo pogreša, poseže prav po tej mamini knjigi. Zdaj knjiga spozna, da jo deček res potrebuje in da ga tudi branje zanima, zato mu razkrije mnoge zaklade in deček z branjem potuje v različne svetove. Branje ga potolaži ... Ko se mama vrne, deček BERE in ta mamina knjiga mu je najljubša. 😊 Besedilo je v verzalkah.

Spodbude za branje:

- Z otroki se pogovarjamo. Ali je mogoče, da knjiga ne bi marala otrok? (Ponavadi pravimo, da otroci nimajo radi knjig oz. da ne berejo radi. Toda: če otrokom ponudimo in beremo knjige, ki jih zanimajo, potem jih še kako radi tudi sami prelistavajo in prebirajo, če seveda že znajo brati. Zanimive knjige jih tudi spodbujajo k učenju branja!) Ali imajo oni radi knjige? Kako ravnaajo z njimi? Ali imajo tudi kakšno knjigo, ki jo je imel že očka ali mama? Kakšna je ta knjiga, kakšna se jim zdi, jo imajo radi?

- **Z otroki v predbralnem in zgodnjem bralnem obdobju** si ogledamo slikanico in ilustracije v njej. Kakšna sta vezna lista? (Kot bi bila poččkana in popackana.) Ogledamo si vse ilustracije, vsako posebej.
- Preberem besedilo. Kdo pripoveduje zgodbo?
- Potem se pogovorimo o vsem, kar otrokom morda še ni jasno.
- **Najmlajše bralce** spodbujamo, da besedilo preberejo tudi sami. Tudi z njimi se pogovarjamo: zakaj je pomembno, da beremo, da lepo ravnamo s knjigami ... in o vsem drugem, kar bi jih zanimalo v zvezi s tem.
- Morda jih pred branjem vprašam, kaj pričakujejo v slikanici s takšnim naslovom? Kaj pričakujejo glede na ilustracijo na platnici? Po branju pa morda, ali se jim zdita naslov in naslovnica ustrezna? So opazili, da je tudi knjiga v slikanici rumena?
- Poznajo še kakšno slikanico o branju in knjigah?

Nadaljnje spodbude za branje:

- Starejše knjige, predvsem slikanice, ki so izšle pred 20, 30 leti ali še prej, prinesem od doma in jih poiščem v knjižnici. Pokažem jih otrokom, da bodo videli, da so starejše knjige lahko tudi drugačne.
- V dogovoru s starši prosim otroke, da prinesejo kakšno knjigo iz njihovega otroštva.
- Te knjige bodo tudi obrabljene, morda tudi kaj umazane; pogovorili se bomo, zakaj.
- Naredimo razstavo teh knjig, organiziramo »knjižno srečanje« z otroki in njihovimi straši; starše prosimo, da kaj povedo o svoji knjigi iz otroštva, morda tudi kaj preberejo. (Taktno s starši, da jih ne spravimo v zadrego!)
- Če so v skupini tudi neslovenski otroci, bo razstava in srečanje večkulturno in večjezikovno. 😊
- Veliko je slikanic, ki spodbujajo zanimanje za knjige in branje. Katera je vaša najljubša? S katero najraje delate in se vam zdi, da ste uspešni?
- Tudi v Priporočilnici jih je že nekaj predstavljenih:
[Lila, miška s knjižne police,](#)
[Petelinček prebudi upanje,](#)
[Preberi mi zgodbo,](#)
[Otroka, ki sta imela rada knjige,](#)

In za mentorice in mentorje: [Berem, da se poberem.](#)